

Η πνευματική ζωή του ιερέα- Γέροντων Ιωσήφ Βατοπαιδινός († 2009)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Γέρ. Ιωσήφ Βατοπαιδινός](#)

Πηγή: kimisitourlotixiou.blogspot.com

Στη χριστιανική ζωή μιλούμε συχνά για πνευματικότητα και για πνευματικούς ανθρώπους. Αλλά ποιοί ακριβώς είναι οι πνευματικοί άνθρωποι; Ας αφήσουμε τον Απ. Παύλο να μας τους περιγράψει. Είναι, λέγει, όσοι «καθοδηγούνται από το πνεύμα του Θεού», εκείνοι τους οποίους «ο Ιησούς Χριστός μάς οδήγησε στο χώρο που κυριαρχεί το ζωοποιό Πνεύμα και μας απελευθέρωσε από την κυριαρχία της αμαρτίας και του θανάτου» (Ρωμ. η' 2). Και συμπληρώνει, «όσοι καθοδηγούνται από το πνεύμα του Θεού, αυτοί είναι παιδιά του Θεού» (Ρωμ. η' 14), οι οποίοι «δεν ζουν για τον εαυτό τους, αλλά γι' αυτόν που πέθανε κι αναστήθηκε γι' αυτούς» (Β' Κορ. ε' 15). Το καθήκον αυτό να γίνουμε, με τη Χάρη, πνευματικοί άνθρωποι αναφέρεται στον κάθε πιστό, ιδιαίτερα όμως στους Ιερείς, γιατί αυτοί αποτελούν τους πνευματικούς οδηγούς των υπολοίπων ανθρώπων.

Πράγματι, αν μελετήσουμε τα ιστορούμενα από την Αγία Γραφή, θα διαπιστώσουμε ότι πάντοτε η ηγετική (πνευματική και διοικητική) εξουσία του λαού του Θεού

(αλλά και όλων σχεδόν των άλλων λαών) συγκεντρωνόταν στους ιερείς, που είτε ως προφήτες, είτε ως Κριτές, είτε ως καθαυτό ιερείς θεωρούνταν οι μόνοι ικανοί να καθοδηγούν το λαό, να αποκαλύπτουν τις βουλές του Θεού, και γενικά να αποτελούν τα μεσάζοντα πρόσωπα μεταξύ του Θεού και των ανθρώπων. Ο θεσμός αυτός δεν ήταν εφεύρημα της ανθρώπινης αυταρχικότητας, όπως και τόσα άλλα συστήματα εξουσίας, που δημιούργησε ο ανθρώπινος εγωϊσμός, αλλά επρόκειτο για σχέδιο του θείου θελήματος, ώστε Αυτός ο ίδιος ο Θεός, διά του αντιπροσωπευτικού αυτού στοιχείου της ιερωσύνης και των οργάνων της, να επικοινωνεί και ενώνεται με τα πλάσματά του.

Λόγω της ατέλειας της ανθρώπινης φύσεως, όπως αυτή περιορίστηκε μεταπτωτικά στα πιο στενά περιθώρια του πεπερασμένου, του φθαρτού, του θνητού, ήταν αδύνατο χωρίς τη θεία αποκάλυψη να μπορέσει ο άνθρωπος να διακρίνει και να γνωρίσει την αλήθεια, να γνωρίσει πόθεν έρχεται και που πηγαίνει, ποιός ο Δημιουργός του και ποιός ο προορισμός του. Είχε χάσει την άμεση επαφή με τη θεία Χάρη, είχε χάσει το φως της αληθινής γνώσης, τη θεία συνεργασία, γι' αυτό περιπλανιόταν στα σκοτάδια της πλάνης, τυφλός, ελεεινός, χαμένος και καταδικασμένος. Εδώ ακριβώς βρίσκει το νόημά της η ιερωσύνη· γιατί ο ιερέας είναι ακριβώς το όργανο που η θεία αγαθότητα θέλησε να χρησιμοποιήσει για να αποκαταστήσει την επαφή με τον άνθρωπο. Με αυτό, ως «χριστού Κυρίου» (που σήμαινε διαλεγμένος, χειροτονημένος από τον Κύριο), θα άκουε στο εξής η τυφλωμένη ανθρωπότητα που αποδυναμωμένη βάδιζε στο λαβύρινθο της πλάνης και της αγνωσίας το «τάδε λέγει Κύριος». Έτσι, ο ιερέας αποτέλεσε τον καλό αγωγό της μεταφοράς του θείου φωτισμού, της θείας επικοινωνίας, της θείας επέμβασης και σαν τέτοιος έμεινε αναντικατάστατος σ' όλες τις περιόδους της προχριστιανικής και της χριστιανικής εποχής.

Η σημασία λοιπόν και το έργο του ιερέα ήταν και είναι μεγάλη. Γι' αυτό ο Θεός λαμβάνει ειδική πρόνοια γι' αυτούς και απαιτεί από το λαό υπακοή και σεβασμό σ' αυτούς. «Μην αγγίζετε τους αγίους μου και μη κάνετε κανένα κακό στους προφήτες μου» (Α΄ Παραλ. ις', 22) διατάσσει· και πάλιν, «να μη κακολογήσεις τον άρχοντα του λαού σου» (Πράξ. κγ' 5). Το συμπέρασμα είναι ότι ο ιερέας είναι το τιμιότερο και ιερότερο και αξιότερο και γενικά το πιο αξιόπιστο πρόσωπο για να αποκαλύψει ο Θεός τις βουλές του και ακόμα να μεταδώσει τον εαυτό του και όλες του τις θείες χάριτες στον άνθρωπο και την κτίση.

Η εκλογή αυτή και προτίμηση του Θεού στον ιερέα σαν το εκλεκτό του όργανο δεν είναι κάτι το μηχανικό που θα υποχρέωνε τον ιερέα σε μια ακούσια και καταναγκαστική διακονία. Γιατί χρειάζεται και η από μέρους του ιερέα επάξια ανταπόκριση. Πράγματι, δεν είναι υπερβολή να ομολογήσουμε ότι και η

ανθρωπότητα με τη σειρά της ανταποκρίθηκε ευγνώμονα στο δημιουργό της και στη διάρκεια των αιώνων παρέστησε μπροστά Του σαν φορείς του μεγίστου δωρήματος της Ιερωσύνης τις μεγαλύτερες φυσιογνωμίες, τις πιο καθαρές και αγνές υπάρξεις, που με αυταπάρνηση και υπακοή εκπλήρωσαν το μεγάλο τους αυτό λειτούργημα και συνεχίζουν, με τη Χάρη του Θεού, να συγκρατούν και να διακονούν αυτήν την υπερφυσική θεία ένωση του θείου με την κτίση, του Πλάστη με τα πλάσματά του. Το γνώρισμα αυτών των προσώπων ήταν η προς το Θεό ευσέβεια, ο διακαής ζήλος για το θέλημα του Θεού και η ακούραστη ενέργεια και προσπάθεια να διδάξουν, να οδηγήσουν και να στηρίξουν το λαό του Θεού. Ήταν τα καθαρά και αγιασμένα σκεύη της θείας Χάρης, τα δεκτικά και χωρητικά δοχεία του θείου φωτισμού που μετέδιδαν στον κόσμο, έτοιμοι να θυσιαστούν για το θέλημα, «και βάδιζαν σύμφωνα με τις εντολές και το νόμο του Κυρίου σ' όλη τους τη ζωή».

Πριν προχωρήσουμε θα πρέπει να σημειωθεί ότι όχι μόνο οι ειδικά εκλεγμένοι από το Θεό προφήτες και ιερείς είχαν το καθήκον να προσφέρουν θυσίες και ευλογίες και να φανερώνουν τις θείες βουλές, αλλά και κάθε ευλαβική ψυχή που αισθανόταν την επίδραση της θείας Χάρης να την ωθεί στη θεοσέβεια και λατρεία. Εκτός δηλ. από την ειδική ιερωσύνη των «χριστών Κυρίου», των ιερέων, υπάρχει και η γενική ιερωσύνη που ανήκει σ' όλο το λαό, τον οποίο η Αγία Γραφή ονομάζει «βασίλειον ιεράτευμα» (Έξοδ. ιθ' 6. Αποκαλ. α' 6. ε' 10). Πράγματι, τί άλλο ήταν ο πρωτοδίκαιος και πρωτομάρτυρας Άβελ παρά ιερέας και θύμα μαζί, προσφέροντας την αγνή και καθαρή θυσία του στο Θεό, που γι' αυτή θυσιάστηκε και ο ίδιος και πέθανε;

Τί άλλο ήταν ο δίκαιος Ενώχ που προφήτεψε στις μέρες του και που γι' αυτόν μαρτυρείται ότι άρεσε στο Θεό και γι' αυτό μετατέθηκε χωρίς να γνωρίσει θάνατο, προοριζόμενος να μαρτυρήσει —σύμφωνα με μία παράδοση— στις έσχατες μέρες της μεγάλης δοκιμασίας της Εκκλησίας, όταν η πίστη θα έχει ατονήσει; Αλλά και ο Μελχισεδέκ που μένει στο διηνεκές σαν τύπος του Χριστού, κατά τον Παύλο, και που ευλόγησε τον Αβραάμ και το σπέρμα του, δηλ. τους λοιπούς Πατριάρχες, «ιερεύς του Θεού του υψίστου» ονομάζεται στην Αγία Γραφή (Γεν. ιδ' 18) πολύ πριν καθιερωθεί από το Θεό με το Μωϋσή η ειδική ιερωσύνη των «χριστών Κυρίου».

[Συνεχίζεται] **Πηγή:** vatopedi.gr